

KORT VERSLAG VAN DE BIJeenKOMST VAN VERTEGENWOORDIGERS VAN
EEN AANTAL POLITIEVERBINDINGEN, GEHOUDEN OP DINSDAG 14 DECEMBER
1965, TE 's-GRAVENHAGE

=====

Aanwezig zijn de heren:

Van de politieverbindingen:

- Delft
- Almelo
- Leiden
- Emmen
- 's-Gravenhage (Kon.Marech.)
- Amsterdam (R.P.)
- Deventer
- Hengelo
- Vlaardingen
- Zaandam
- Schiedam
- Velsen
- 's-Gravenhage (Kon.Marech.)

Van de BVD:

Mr. J.S. Sinninghe Damsté (voorzitter), A. Blom,

en Jhr. M. de Savornin Lohman.

Mr. J.S. Sinninghe Damsté, de vergadering openende, richt een bijzonder woord van welkom tot de heer , die de heer in zijn functie heeft opgevolgd. Na de laatstgenoemde, die verhinderd was aan de vergadering deel te nemen, zijn dank betuigd te hebben voor zijn bijdrage aan de goede relatie tussen de Koninklijke Marechaussee en de BVD, spreekt de heer Damsté zijn vertrouwen uit dat deze prettige verstandhouding in de toekomst zal blijven bestaan.

Vervolgens leidt de heer Damsté het onderwerp van deze middag in, t.w. "De Dialoog met het Communisme". Een forum, bestaande uit de heren Blom, en , onder leiding van laatstgenoemde, zal trachten de belangrijkste aspecten van dit verschijnsel te belichten. Hij geeft hiertoe het woord aan de heer .

Deze, het woord nemend, begint zijn inleiding met de opmerking dat in het Maandoverzicht no. 10, 1965, een eerste terreinverkenning is gedaan ten aanzien van "De Dialoog met het Communisme".

De belangrijke wijzigingen in de verhoudingen tussen communisten en niet-communisten vinden hun oorsprong in de intredende "dooi" in de communistische wereld na Stalins dood in 1953. Vooral na het 20ste C.P.S.U.-congres (de destalinisatie en de vreedzame coëxistentie) uit zich de klimaatsverandering in een wijziging in de openbare meningsvorming in het Westen. Deze wordt o.a. ingegeven door de gedachte dat de Sowjet-Unie de oorlog niet meer als geschikt middel beschouwt voor de oplossing van politieke problemen en uit een verlangen naar betere internationale verhoudingen, waaruit tevens de wens voortkomt om de tegenpartij beter te leren begrijpen. We zien dan ook, dat men in verschillende kringen in het Westen met een zekere mate van openheid en bereidheid, veelal weinig kritisch, tot een nader contact wenst te komen met organisaties en representanten van de communistische beweging. Voor het element "ideologische onverzoenlijkheid" heeft men geen oog.

Het hierboven geschetste verschijnsel van de "dialoog" is van BVD-zijde na ampele overwegingen omschreven als "alle min of meer kritische, maar welwillende bemoeiing met het communisme, al of niet gepaard gaande met een direct contact met de communisten, i.c. in Nederland".

Aan de hand van een tweetal schema's licht de heer de Bruin dit verschijnsel nader toe (Bijlage I en II).

Daarbij bespreekt hij eerst de dialoog in de meest enge zin (een tweegesprek) tussen communisten en niet-communisten. Een dergelijk gesprek is niet denkbaar doordat de communist uitgaat van één objectiviteit: het marxisme-leninisme. De wens van het Westen om tot een dergelijk tweegesprek te geraken, is gebaseerd op een 4-tal hoofdmotieven:

- a. geloof in veranderend of veranderd communisme (destalinisatie - vreedzame coëxistentie)
- b. belangstelling voor het communisme (successen ruimtevaart)
- c. behoefte aan openheid en objectiviteit
- d. vrees voor oorlog.

Vervolgens neemt de heer de dialoog in zeer ruime zin onder de loupe. Hiermede wordt bedoeld alle contact tussen Oost en West, zoals dit tot stand komt in de handel, wetenschap, politiek en kerk. Elk van deze gebieden heeft zijn eigen (specifieke) overwegingen of motieven om tot contact of uitbreiding ervan met het communisme te komen.

De heer staat nader stil bij het in schema II onder 3 c aangeduide "verzet tegen traditionalisme". Dit verschijnsel wordt vooral gesignaleerd in de kringen van studenten en intellectuelen. Als voorbeeld hoe "openheid leidt tot afzwakking van het kritisch waarnemingsvermogen" werd de cursus "Communisme", uitgaande van "De Horst/Horstink", genoemd.

Vooral kwam dit tot uitdrukking in een aan het eind van de cursus gehouden studiedag, waar de cursusleiding "openheid" vertaalde met "geen critiek", getuige enkele gemaakte opmerkingen. Kennis over de organisatiebeginselen van het communisme bleken de meeste deelnemers niet te bezitten.

Aan de hand van het tweede schema toont inleider aan dat het communisme de Westerse openheid en belangstelling niet aangrijpt om te komen tot een compromis, maar deze dienstbaar maakt aan de eigen strijd voor het socialisme. De heer citeert enige artikelen uit "Vraagstukken van Vrede en Socialisme", waaruit dit standpunt duidelijk naar voren komt.

De heer Blom geeft vervolgens een toelichting op de kwestie van het veranderende of veranderde communisme als uitgangspunt voor de dialoog.

Dit belangrijke uitgangspunt is niet het enige en ook niet het eerste. Er vond al veel langer een "dialoog" met het Marxisme plaats, vooral in Frankrijk.

Spreker stelt dat het communisme veranderd is. Hij illustreert dit aan de hand van een aantal voorbeelden, als destalinisatie, vreedzame coëxistentie, liberalisatie, de formele afschaffing van de dictatuur van het proletariaat en de wijzigingen in de wetenschapsbeoefening in de USSR. In de satellietstaten blijkt dit in een toename van het nationalisme en een verlangen naar groter onafhankelijkheid van de USSR. In de C.P.-en van West-Europa, vooral in die van Italië en Zweden, komt dit tot uitdrukking in de propaganda van de vreedzame overgang naar het socialisme. Hiermede werd de vrees voor het communisme bij het Westerse publiek weggenomen.

Inleider stelt echter de vraag of het hier om wezenlijke veranderingen gaat. Wat opvalt is dat de voorstanders van de dialoog de veranderingen in het communisme vertalen in onze begrippen, waardoor het idee, dat het communisme een onze wereld vijandig gezinde beweging is, vervaagt.

Men ziet daarbij over het hoofd dat de communisten het monopolie menen te bezitten op alle belangrijke gebieden en geen andere opvattingen dulden.

De conclusie van de heer Blom is dat de wijzigingen noch de ziel van het Marxisme, noch de fundamenten van het communistische systeem raken. Dit houdt overigens niet in dat de huidige dialoog niet gehouden moet worden. De BVD treedt niet in de merites daarvan, maar is hierin geïnteresseerd omdat velen lichtvaardig aan de kernproblemen voorbijgaan, waar slechts de communisten wel bij kunnen varen.

Na de uiteenzetting van de heer Blom volgt de heer met een inleiding over het communisme in Nederland, gezien vanuit de dialoog.

Hij zegt dat wanneer de communisten komen tot contact met niet-communisten, zij dit uitsluitend doen om redenen van eigen belang, zo ook de CPN. Aanvankelijk verliep dit contact moeilijk, doordat de CPN zich dogmatisch en sectarisch opstelde, vooral veroorzaakt door de persoon van Paul de Groot. Vanaf 1963 propageert de CPN een nationale koers, gepaard gaande met o.a. kritiek op Chroestsjow en op het systeem van de S.U. (atheïsme - anti-semitisme) en stond meer open voor de dialoog. Deze weg werd door haar schoorvoetend betreden. Zij wenst zelf geen concessies te doen, maar probeert de dialoog dienstbaar te maken aan eigen acties. De middelen, die haar ten dienste staan zijn: het symposium, de radio- en t.v.-zendtijd, de scholing en het optreden van communistische sprekers. Opvallend is dat thans op bijeenkomsten van niet-communistische organisaties communistische sprekers worden uitgenodigd om over het communisme informatie te verschaffen, terwijl dit vroeger door mensen uit eigen kring geschiedde. Tevens is de niet-communistische pers zich duidelijk gaan interesseren voor vele, ook onbelangrijke, zaken in de communistische wereld.

Deze gehele tendens houdt voor beide zijden gevaren in. Voor de niet-communisten is dit gevaar gelegen in de verslapping van de waakzaamheid; voor de communisten in de verburgerlijking en in de fractievorming.

Na de pauze wijst de heer _____ in een samenvatting van het besprokene op het feit dat de BVD geen onvruchtbaar anti-communisme wil aanmoedigen. Bezwaren tegen Oost-West contacten en de dialoog zijn er niet, mits deze laatste verantwoord wordt gehouden. Echter de manier waarop momenteel door ondeskundigen de dialoog wordt gevoerd houdt grote risico's in. . Bovendien is duidelijk dat de communist weinig interesse heeft in een echte dialoog, daar hij in zijn verslaggeving goed gefundeerde tegenargumenten verzwijgt.

Tijdens de hierna gehouden discussie vond een levendige gedachtenwisseling plaats naar aanleiding van vragen en opmerkingen, o.a. van de heren

De heer _____ maakte de opmerking dat de inleiders de dialoog hadden benaderd vanuit een abstract standpunt, maar het gesprek van mens tot mens onbesproken hadden gelaten. Deze opmerking was de aanleiding tot zijn vraag of de mensen in het Oosten niet de wens hadden tot een gesprek met de mensen uit het Westen te geraken.

Samengevat luidde het antwoord van het forum dat "De Dialoog met het Communisme" als zodanig niet gaat tussen de mensen van Oost en West. Van een dialoog in de zin van een gesprek tussen niet-communistische mensen uit Oost en West is geen sprake, alleen van een uiterlijk verschijnsel van klimaatsverandering in de Oost-West verhouding, hetgeen in wezen niets met dialoog in de zin van "gesprek" te maken heeft.

De heer _____, uitgaande van de mening van het forum dat er voor het Westen geen voordeel uit de dialoog valt te trekken, wenste te weten of het forum de invloed van het Westen op het Oosten dan zo gering acht.

Het antwoord van het forum luidde, dat de gevaren van de dialoog groot zijn, gezien een aan Westerse zijde groot gemis aan bekendheid met het communistische denken en de gesprekstechniek, waardoor men argeloos in de val kan lopen. Het communisme is een gesloten eenheid, waarin men uitsluitend door de machtshebbers gemachtigd kan worden tot deelneming aan de dialoog. De gevaren van de dialoog (verburgerlijking, vleugelvorming) worden in het Oosten duidelijk onderkend.

Op de opmerking van de heer , dat - gezien de veranderingen in het communisme (het in wezen volgen van de veranderende omstandigheden) - er geen gevaar meer zou zijn voor onze samenleving, antwoordde het forum dat het juist die mensen zijn, die niet tot het waarnemingsveld van de BVD behoren, die onder invloed van het communisme kunnen komen. Daarin ligt juist het gevaar voor onze samenleving.

Hierop aansluitend verzoekt de heer de aanwezigen hun medewerking bij het verzamelen van gegevens over de dialoog, ten aanzien waarvan de BVD zich een beperkte taak heeft gesteld. Informaties omtrent cursussen, conferenties, lezingen, artikelen, e.d. over het communisme, waarbij vooral de belangstelling uitgaat naar gebruikte argumenten en motieven, initiatiefnemers en sprekers, worden gaarne ingewacht.

Vervolgens dankt de heer Damsté het forum en de debaters voor hun inbreng. Tevens maakt hij van deze gelegenheid gebruik om aan de vergadering enige mededelingen te doen t.a.v. de zich in het jongste verleden voorgedaan hebbende publiciteit rond de BVD.

Na het telefoonschandaal in Westduitsland, waarvan de doorwerking ook in Nederland voelbaar werd, gememoreerd te hebben, ging de heer Damsté dieper in op de problematiek van dit onderwerp en de aan de gang zijnde discussie dienaangaande. Hierbij wijst de voorzitter op het antwoord van de Minister van Binnenlandse Zaken op de ten onrechte tegen de BVD geuite verwijten.

Het debat werd helaas vertroebeld door de affaire van de Haagse demonstrant (Remmerswaal). Door het instellen van een onderzoek heeft men de hoop dat de waarheid in deze nu aan het daglicht komt.

Nadat enige der aanwezigen op deze mededelingen nader waren ingegaan, werd overgegaan tot de rondvraag.

Niets meer aan de orde zijnde, besloot de voorzitter de vergadering met de conclusie, dat het afgelopen jaar zich gekenmerkt heeft door de goede onderlinge verhoudingen tussen de politieverbindingen en de BVD en zijn vertrouwen uit te spreken dat in het komende jaar niets deze goede verstandhouding zou kunnen schaden.

Besloten werd, na de vergadering gehoord te hebben, de volgende bijeenkomst vast te stellen op dinsdag 22 maart 1966.

's-Gravenhage, 11 maart 1966

KORT VERSLAG VAN DE BIJEENKOMST VAN VERTEGENWOORDIGERS VAN
DE ELF GROOTSTE POLITIEVERBINDINGEN, GEHOUDEN OP DONDERDAG
16 DECEMBER 1965 TE 's-GRAVENHAGE

=====

Aanwezig zijn de heren:

Van de politieverbindingen:

- Arnhem
- Amsterdam
- 's-Gravenhage
- Nijmegen
- Nijmegen
- Amsterdam
- Rotterdam
- Groningen
- Arnhem
- Rotterdam
- Enschede
- Tilburg
- Groningen
- 's-Gravenhage
- Eindhoven
- 's-Gravenhage
- Utrecht
- Haarlem

Van de BVD:

Mr. J.S. Sinninghe Damsté (voorzitter), A. Fransen, A. Elom,

en Jhr. M. de Savornin Lohman.

Mr. J.S. Sinninghe Damsté opent de vergadering met een woord van welkom tot de aanwezigen.

Vervolgens leidt hij het onderwerp van deze middag in, t.w. "De Dialoog met het Communisme". Een forum, bestaande uit de heren Fransen, Blom, en , onder voorzitterschap van de eerstgenoemde, zal trachten de belangrijkste aspecten van dit verschijnsel te belichten. Hij geeft hiertoe het woord aan de heer Fransen.

Deze, het woord nemend, begint zijn inleiding met de opmerking dat in het Maandoverzicht no. 10, 1965, een eerste terreinverkenning is gedaan ten aanzien van "De Dialoog met het Communisme".

De belangrijkste wijzigingen in de verhoudingen tussen communisten en niet-communisten vinden hun oorsprong in de intredende "dooi" in de communistische wereld na Stalins dood in 1953. Vooral na het 20ste C.P.S.U.-congres (de destalinisatie en de vreedzame coëxistentie) uit zich de klimaatsverandering in een wijziging in de openbare meningsvorming in het Westen. Deze wordt o.a. ingegeven door de gedachte, dat de Sowjet-Unie de oorlog niet meer als geschikt middel beschouwt voor de oplossing van politieke problemen en uit een verlangen naar betere internationale verhoudingen, waaruit de wens om de tegenpartij beter te leren begrijpen voortspuit. We zien dan ook dat men in verschillende kringen in het Westen met een zekere mate van openheid en bereidheid, veelal weinig kritisch, tot een nader contact wenst te komen met organisaties en representanten van de communistische beweging en van de communistische wereld. Voor het element "ideologische onverzoenlijkheid" heeft men geen oog.

Het hierbovengeschetste verschijnsel van de "dialoog" is van BVD-zijde na ampele overwegingen omschreven als "alle min of meer kritische, maar welwillende bemoeiingen met het communisme, al dan niet gepaard gaande met een direct contact met de communisten, i.c. in Nederland".

Vervolgens licht de heer _____ aan de hand van een tweetal schema's dit verschijnsel nader toe (Bijlage I en II).

Daarbij bespreekt hij eerst de dialoog in de meest enge zin (een tweegesprek) tussen communisten en niet-communisten. Een dergelijk gesprek is niet denkbaar doordat de communist uitgaat van één objectiviteit, het marxisme-leninisme.

De wens van het Westen om tot een dergelijk tweegesprek te geraken is gebaseerd op een 4-tal hoofdmotieven:

- a. geloof in veranderend of veranderd communisme (destalinisatie - vreedzame coëxistentie)
- b. belangstelling voor het communisme (successen ruimtevaart)
- c. behoefte aan openheid en objectiviteit
- d. vrees voor oorlog.

Vervolgens neemt de heer _____ de dialoog in zeer ruime zin onder de loupe. Hiermede wordt bedoeld alle contact tussen Oost en West, zoals dit tot stand komt in de handel, wetenschap, politiek en kerk. Elk van deze gebieden heeft zijn eigen (specifieke) overwegingen of motieven om tot contact of uitbreiding ervan met het communisme te komen.

De heer _____ staat nader stil bij het in schema II onder 3 c aangeduide "verzet tegen traditionalisme". Dit verschijnsel wordt vooral gesignaleerd in de kringen van studenten en intellectuelen. Als voorbeeld hoe "openheid leidt tot afzwakking van het kritisch waarnemingsvermogen" werd de cursus "Communisme", uitgaande van "De Horst/Horstink" genoemd. Vooral kwam dit tot uitdrukking in een aan het eind van de cursus gehouden studiedag, waar de cursusleiding "openheid" vertaalde met "geen critiek", getuige enkele gemaakte opmerkingen. Kennis over de organisatiebeginselen van het communisme bleken de meeste deelnemers niet te bezitten.

Aan de hand van het tweede schema toont inleider aan dat het communisme de Westerse openheid en belangstelling niet aangrijpt om te komen tot een compromis maar deze dienstbaar maakt aan de eigen strijd voor het socialisme. De heer . citeert enige artikelen uit "Vraagstukken van Vrede en Socialisme", waaruit dit standpunt duidelijk naar voren komt.

De heer Blom geeft vervolgens een toelichting op de kwestie van het veranderende of veranderde communisme als uitgangspunt voor de dialoog.

Dit belangrijk uitgangspunt is niet het enige en ook niet het eerste. Er vond al veel langer een "dialoog" met het Marxisme plaats, vooral in Frankrijk.

Spreker stelt dat het communisme veranderd is. Hij illustreert dit aan de hand van een aantal voorbeelden, als destalinisatie, vreedzame coëxistentie, liberalisatie, de formele afschaffing van de dictatuur van het proletariaat en de wijzigingen in de wetenschapsbeoefening in de USSR. In de satellietstaten blijkt dit in een toename van het nationalisme en een verlangen naar groter onafhankelijkheid van de USSR. In de C.P.-en van West-Europa, vooral in die van Italië en Zweden, komt dit tot uitdrukking in de propaganda van de vreedzame overgang naar het socialisme. Hierdoor werd de vrees voor het communisme in die landen grotendeels weggenomen.

Inleider stelt echter de vraag of het hier om wezenlijke veranderingen gaat. Wat opvalt is dat de voorstanders van de dialoog de veranderingen in het communisme vertalen in onze begrippen, waardoor het idee, dat het communisme een onze wereld vijandig gezinde beweging is, vervaagt. Men ziet daarbij over het hoofd dat de communisten het monopolie menen te bezitten op alle belangrijke gebieden en geen andere opvattingen dulden.

De conclusie van de heer Blom is dat de wijzigingen noch de ziel van het marxisme, noch de fundamenten van het communistische systeem raken.

Dit houdt overigens niet in dat de huidige dialoog niet gehouden moet worden. De BVD treedt niet in de merites daarvan, maar is hierin geïnteresseerd omdat velen lichtvaardig aan de kernproblemen voorbijgaan, waar slechts de communisten wel bij kunnen varen.

Na de uiteenzetting van de heer Blom volgt de heer met een inleiding over het communisme in Nederland, gezien vanuit de dialoog.

Hij zegt dat wanneer de communisten komen tot contact met niet-communisten zij dit uitsluitend doen om redenen van eigen belang, zo ook de CPN. Aanvankelijk verliep dit contact moeilijk, doordat de CPN zich dogmatisch en sectarisch opstelde, vooral veroorzaakt door de persoon van Paul de Groot.

Vanaf 1963 propageert de CPN een nationale koers, gepaard gaande met o.a. kritiek op Chroestsjow en op het systeem van de S.U. (atheïsme - anti-semitisme) en staat zij meer open voor de dialoog. Deze weg wordt vooralsnog schoorvoetend door haar betreden. Zij wenst zelf geen concessies te doen, maar probeert de dialoog dienstbaar te maken aan eigen acties. De middelen, die haar ten dienste staan zijn: het symposium, de radio- en t.v.-zendtijd, de scholing en het optreden van communistische sprekers. Opvallend is dat thans op bijeenkomsten van niet-communistische organisaties communistische sprekers worden uitgenodigd om over het communisme informatie te verschaffen, terwijl vroeger mensen uit eigen kring dit deden. Tevens is de niet-communistische pers zich meer dan voorheen gaan interesseren voor vele, soms ook onbelangrijke, zaken in de communistische wereld.

Deze gehele tendens houdt voor beide zijden gevaren in. Voor de niet-communisten is dit gevaar gelegen in de verslapping van de waakzaamheid; voor de communisten in de verburgerlijking en in de fractievorming.

Na de pauze wijst de heer Fransen in een samenvatting van het besprokene op het feit dat de BVD geen onvruchtbaar anti-communisme wil aanmoedigen. Bezwaren tegen Oost-West contacten en de dialoog zijn er niet, mits deze laatste verantwoord wordt gehouden. Echter, de manier waarop momentaag door ondeskundigen de dialoog wordt gevoerd, houdt grote risico's in. Bovendien is duidelijk, dat de communist weinig interesse heeft in een echte dialoog, daar hij in zijn verslaggeving goed gefundeerde tegenargumenten verzwijgt.

Tijdens de hierna gehouden discussie vond een levendige gedachtenwisseling plaats naar aanleiding van vragen en opmerkingen van o.a. de heren .

De heer , van mening zijnde dat de dialoog voor het communisme positieve waarde heeft, vraagt zich af welke resultaten en voordelen voor het communisme op lange termijn uit de dialoog tevoorschijn komen. Wat, zo vraagt hij zich af, moeten wij er aan doen.

Het antwoord van het forum luidt dat de BVD in ruime zin geen voorlichter is. Maar het onderwerp van vanmiddag is op de agenda gekomen, omdat op de eerste plaats onderkenning en kennis nodig is omtrent dit probleem. De bedoeling is dat een overzicht wordt verkregen over wat er in deze zin allemaal gebeurt. De mogelijkheden tot beïnvloeding van het Oosten door het Westen worden minimaal geacht, gezien het gesloten systeem van de communistische wereld.

De heer maakt de opmerking, dat het contact Oost-West sterk toeneemt en geeft als voorbeeld het internationale sportgebeuren. Daarnaast haalt hij enige uitspraken aan van enige Nederlandse politici dienaangaande en wijst op verbetering van de verhouding USA-USSR.

De heer zegt, dat de vorm van de toenadering nieuw is, maar dat in de geschiedenis andere vormen van toenadering tussen Oost en West zijn aan te wijzen. Door plotseling optredende omstandigheden verdwenen deze pogingen dan weer.

Het forum is met de spreker van mening dat de dialoog geen modeverschijnsel is, maar zich al langer manifesteert. Het is een tijdsverschijnsel.

De heer Fransen sluit de discussie met de opmerking dat "De Dialoog met het Communisme" een belangrijk probleem is dat nader moet worden bekeken, omdat het communisme meent hieruit voordelen te kunnen trekken.

Hierop aansluitend verzoekt de heer Fransen de aanwezigen hun medewerking bij het verzamelen van gegevens over de dialoog, ten aanzien waarvan de BVD zich een beperkte taak heeft gesteld. Informaties omtrent cursussen, conferenties, lezingen, artikelen e.d. over het communisme, waarbij vooral de belangstelling uitgaat naar gebruikte argumenten en motieven, initiatiefnemers en sprekers, worden gaarne ingewacht.

Vervolgens dankt de heer Damsté het forum en de debaters voor hun inbreng. Tevens maakt hij van deze gelegenheid gebruik om aan de vergadering enige mededelingen te doen t.a.v. de zich in het jongste verleden voorgedaan hebbende publiciteit rond de BVD.

Na het telefoonschandaal in Westduitsland, waarvan de doorwerking ook in Nederland voelbaar werd, gememoreerd te hebben, ging de heer Damsté dieper in op de problematiek van dit onderwerp en de aan de gang zijnde discussie dienaangaande. Hierbij wijst de voorzitter op het antwoord van de Minister van Binnenlandse Zaken op de ten onrechte tegen de BVD geuite verwijten. Het debat werd helaas vertroebeld door de affaire van de Haagse demonstrant (Remmerswaal). Door het instellen van een onderzoek heeft men de hoop dat de waarheid in deze nu aan het daglicht komt.

Nadat enige der aanwezigen op deze mededelingen nader waren ingegaan, werd overgegaan tot de rondvraag.

Niets meer aan de orde zijnde, besloot de voorzitter de vergadering met de conclusie, dat het afgelopen jaar zich gekenmerkt heeft door de goede onderlinge verhoudingen tussen de politieverbindingen en de BVD en zijn vertrouwen uit te spreken, dat in het komende jaar niets deze goede verstandhouding zou kunnen schaden.

Besloten werd, na de vergadering gehoord te hebben, de volgende bijeenkomst vast te stellen op donderdag 24 maart 1966.

's-Gravenhage, 11 maart 1966.

